

Ese perdón no me vale

Sr. Director:

Estaba encantado de conoixer-me a sí mismo. Disfrutaba escuchándose y gozaba con los aplausos de los palmeros. Y tan arropado se sentía Ignacio Sánchez Galán, presidente de Iberdrola, que se vino arriba y dijo, con ánimo de engañar y con ufana soberbia, lo que pensaba y tal como lo piensa. Este potentado tan engreído cree que, desde su posición de poder, todo está permitido. Si pisotea los sentimientos de los más desfavorecidos y levanta mucha polvareda, reacciona pidiendo perdón de aquella manera.

Se le nota que sigue pensando lo mismo. Es indignante. Aunque soy "tonto", a mí no me vale.

Hacer chanzas despreciables desde su posición de dominio, con un servicio de primera necesidad en una situación de injusticia y que además busca el engaño para que las familias se pasen al mercado libre, que históricamente es y será más caro, es creerse por encima de todos con total falta de sensibilidad.

El único perdón posible es su jubilación y la rectificación de los palmeros que reían sus gracias.

MIGUEL FERNÁNDEZ-PALACIOS GORDON

L'art abstracte va de baixa?

Sr. Director:

Magí Camps escriu: "Diuen d'Oscar Tusquets (Barcelona, 1941) que fa fascinants idees estètiques en què sempre insisteix, però no es repeteix". L'arquitecte, dissenyador, pintor i assagista -com ho defineix la solapa del seu últim llibre- acaba de publicar *Sin figuración, poca diversión y otras certezas. Defensa la figuración i s'alegra que "l'art abstracte vagi de baixa" (La Vanguardia, Cultura, 21/VI/2022).*

Com assenyala Tusquets en el seu llibre: "A l'art no figuratiu no aconseguixo trobar, per molt que m'esforci, l'amor, el sexe, el pecat, la divinitat, l'amistat, el pas del temps, la mort, l'humor, els fugaços records... en fi, tot cosa que m'apassiona i m'ajuda a continuar vivint."

Però -al revés del que alegrement afirma Tusquets- l'art abstracte -imposat per la CIA en els Congressos per la llibertat de la cultura (sic) en els anys cinquanta del segle passat- no va de baixa, ja que és subvencionat per les institucions -altrament no existia. En contraposició, els arts

LA CARTA DEL DÍA

Baldufa, balsàmic i balcanejar

SR. DIRECTOR:

Des del confinament, ara farà més de dos anys, m'he acostumat a practicar quelcom que la meua mare Pilar (al cel sigui) sempre feia i afirmava que era molt saludable: l'acció de meditar al balcó. Em deia: "Quan arribi la nit, en aquest emblemàtic espai de la casa, aprofita per contemplar-la", i afegia: "Això és un regal de l'acció creadora de Déu Pare." És clar, a partir d'aquesta experiència maternal i més durant aquesta pandèmia, a l'hora nocturna (seguint les indicacions de la meua progenitora) m'he disposat a realitzar aquesta pràctica de la qual tant me'n parlava. Assegut, en silenci, al balcó, he començat a balcanejar tot observant la riquesa d'aquest temps mentre s'establia un diàleg entre servidor i l'Altre. Enmig de l'assossec, de la calma, de la pau, de la tranquil·litat, de la quietud, he observat, en la conversa interior amb Ell, que la vida és com una dent de lleó, fugissera, volàtil, ràpida i m'ha vingut, al llarg de l'any, la imatge de la baldufa.

La baldufa m'ha evocat la rapidesa amb què ens movem, sense temps de pensar, reflexionar, meditar, pregar i, com si d'un bucle es tractés, em ve reiteradament la imatge d'aquest trom-

pítol que ens du a viure d'un lloc a l'altre sense assaborir la riquesa del dia a dia. Així un dia, una setmana, un any, una vida.

Enmig de la conversa interior amb Ell, em prometo i li prometo, com quelcom saludable per a la interioritat, fer possible el gran repté al qual estem cridats en aquest món: el de gaudir, assaborir i fruit malgrat la fugacitat i rapidesa de la nostra existència, tal com ens diu el Dr. Joan Viñas en la lliçó inaugural de l'IREL del curs passat: "Viure espiritualment desperta sempre l'amor a la vida. Afirmar la vida malgrat la debilitat, la por, la malaltia."

Aquí rau la reflexió sobre la paraula inicial del títol de l'article: malgrat la constatació de l'estrès diari, setmanal, àdhuc anual, sempre ha d'haver-hi una mirada més profunda que ens ajudi a qualitatitzar la quantitat d'activitats. De fet, al llarg de la història, ho han dut a terme grans fundadors cristians dins de la nostra estimada Europa: St. Benet, Sta. Clara, St. Ignasi, St. Joan de la Creu, Sta. Teresa d'Àvila...

Balcanejar silenciosament em du a observar la importància d'assaborir la vida tot reconeixent les limitacions que ella conté, fruit de l'accelerament quotidià. Llavors gaudeixo d'una pau balsà-

mica perquè em sento acompanyat, en aquest camí, de la presència amorosa i alliberadora de la Persona que tinc com a referent: Jesús. Ell, en aquests dies, mesos, m'ha permès aquesta experiència curativa malgrat l'estira-i-arroña de la quantitat d'accions del dia a dia. Ell m'ha permès copsar que allò important és servir i estimar, àdhuc donant la vida. M'ha permès comprendre que tot i la rapidesa, tot i l'activisme, tot i la gran quantitat d'ocupacions, aquestes s'obren a un horitzó de sentit de donar-se als altres, tal com Ell ens convida a viure i que ens recorda el Papa Francesc en la *Fratelli Tutti* i més que mai, en aquest temps amb el nou escolar hem de ser reflex d'aquesta donació.

Sabrem reconciliar-nos amb la imatge de baldufa que molts duem a coll? Sabrem balcanejar com a fruit de voler donar sentit a tot allò que realitzem i vivim i que ens diu que darrere el que realitzem hi ha un fil conductor per a la nostra vida? Sabrem assaborir una pau balsàmica després d'haver fet l'experiència nocturna de balcanejar? Sabrem aprofitar el nou curs escolar com un temps que ens convida a aprofundir al donar-nos als altres (tot imitant Jesucrist), en especial, als més desfavorits? Pensem-ho, és fascinant, no ho creieu?

MANEL MERCADÉ. MEMBRE DEL CONSELL GENERAL DE L'IREL

ENCUESTA

¿Cree que deben producirse dimisiones por el espionaje con el software Pegasus?

Han participado hasta las 21.00 h de ayer: 229 personas

Si:	55,25%
No:	40,64%
Ns/Nc:	4,11%

PRÓXIMA PREGUNTA:
¿Cree que los maestros tienen que desobedecer la orden del 25% del castellano en la enseñanza?

Vote y deje su comentario en www.segre.com

figuratives pròpies de la cultura europea continuen -encara avui, ai!- oficialment marginades i menystingudes...

JORDI PAUSAS

La vida és un conte inacabat?

Sr. Director:

De fet, la nostra vida és només una petita mirada a l'infinit univers i res més, on l'eternitat apareix com per art de màgia, és com si la vida hagués recorregut aquest cel poètic, i sense poder obrir els ulls i esperar assegut fins que, en un minut, aparegués espontàniament una metafòrica pluja fina que ens neteja l'ombra de la nostra existència vital.

André Breton (1896-1966), poeta francès, comentava que: "Viure i deixar viure són solucions imaginàries. L'existència està en una altra part."

I és que la vida és la passió de creure que patir, voler i estimar responen a un cert penediment que ens dona la vida, on l'agafes o te'n oblidés per sempre.

És la conseqüència de voler saber que tot el que ens envolta és simplement un conte inacabat, i aquesta és la finalitat que molts volem, que aquest conte mai s'acabi.

MANUEL FREGOLA NAVARRO

CAMPI QUI PUGUI!

PEPO CURIA

Web: <http://pepocuria.blogspot.com>. Instagram: @pepo_curia Twitter: @PepoCuria

EL TSJC ORDENA A LA GENERALITAT LA IMPOSICIÓ IMMEDIATA DEL 25% DE CASTELLÀ A LES ESCOLES

EL TEOREMA DE PITÀGORES ÉS UNA RELACIÓ FONAMENTAL EN GEOMETRIA EUCLIDIANA ENTRE ELS TRES COSTATS DE UN TRIÀNGULO RECTÀNGULO. AFIRMA QUE L'ÀREA DEL CUADRADO EL COSTAT DEL QUAL ÉS LA HIPOTENUSA ÉS IGUAL A LA SUMA DE LES ÀREES DE LOS CUADRADOS DE LOS OTROS COSTATS.

